

LIETUVOS LITERATŪROS IR MENO ARCHYVAS

FONDAS NR. 755

JERONIMAS KAČINSKAS

KŪRYBOS IR VEIKLOS BYLŲ APYRAŠAS NR. 1

CHRONOLOGINĖS RIBOS 1947–1991 M.

LIETUVOS LITERATŪROS IR MENO ARCHYVAS

PAŽYMA APIE JERONIMO KAČINSKO FONDA NR. 755

2013-04-10 Nr.R3-28

Vilnius

I. INFORMACIJA APIE FONDO SUDARYTOJĄ

Kompozitorius – lietuvių modernizmo klasikas, dirigentas, pedagogas, muzikos kritikas Jeronimas Kačinskas gimė 1907 m. balandžio 17 d. Viduklėje (Raseinių rajonas).

Pirmąsias muzikos žinias gavo iš tėvo vargonininko Jeronimo Kačinsko (1872–1936), kuris buvo baigęs J.Naujaliao vargonininkų kursus ir vargonininkavo bei vadovavo chorams Viduklėje, Kuršėnuose, Micaičiuose, Papilėje ir Viekšniuose. Sūnus Jeronimas lankė Kuršėnų pradžios mokyklą, o prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui, 1915 m., šeimai pasitraukus į Rusiją, mokėsi Maskvos prie-

miestyje Bronicuose, kur baigė rusišką pradžios mokyklą ir pirmąją gimnazijos klasę.

1918 m. šeimai grįžus į Lietuvą, J.Kačinskas su tėvais gyveno Kuršėnuose, Papilėje ir Viekšniuose, mokėsi skambinti pianinu, dainavo ir giedojo choruose. Baigęs Viekšnių progimnaziją, 1923 m. įstojo į Klaipėdos S.Šimkaus vadovaujamą muzikos mokyklą, kur mokėsi skambinti fortepijonu (prof. G.Jaschino, prof. A.Schröderio ir C.Nemenoffo klasėse), dainavo S.Šimkaus vadovaujame chore, akompanavo būsimiesiems dainininkams.

1924 m. rudenį įstojo į Kauno J.Naujaliao vadovaujamą muzikos mokyklą (fortepijonas – pas L.Dauguvietytę-Malko, harmonija – pas J.Bendorių). 1925 m. rudenį vėl grįžo į Klaipėdos muzikos mokyklą, mokėsi griežti altu (V.Kolenaty-Kamilovo ir L.Novako klasėse), skambinti fortepijonu (I.Prielgausko klasė), o pas S.Šimkų ir J.Žilevičių – muzikos teorijos ir kompozicijos. Netrukus pradėjo griežti S.Šimkaus vadovaujame konservatorijos simfoniniame orkestre ir įvairiuose kameriniuose ansambliuose, vadovavo konservatorijos vyrų chorui, dalyvavo Giedotojų draugijos kultūriniuose renginiuose, dainavo M.Petrausko operetėje „Consilium facultatis“, kartu su A.Vaičiūnu statė S.Šimkaus baladę „Nugrimzdęs dvaras“, koncertavo daugelyje Žemaitijos miestelių.

1929 m. rudenį J.Kačinskas įstojo į Prahos konservatoriją, kur pas prof. J.Kříčka studijavo kompoziciją (privačiai kompozicijos dar mokėsi pas prof. O.Šiňą), gilino fortepijono, operinio ir simfoninio dirigavimo žinias (prof. P.Dedečeko ir M.Doležilio klasės). 1930–1931 m. pas prof. A.Hábą studijavo ketvirtatonės muzikos sistemą bei atematinę kompoziciją ir pasižymėjo kaip vienas gambiausių profesoriaus studentų. Deja, šio ankstyvojo J.Kačinsko kūrybos laikotarpio kūrinių neišliko.

1931 m. parvažiavęs į Lietuvą, kompozitorius pasinėrė į muzikinį gyvenimą ir reiškėsi įvairiose jo srityse, tačiau galėjo įgyvendinti tik nedaugelį savo planų – ketvirtatonių muzikos komponavimo klasė čia neprigijo. J.Kačinskas dirbo pedagoginį darbą Klaipėdos muzikos mokykloje, vėliau – Vilniaus muzikos mokykloje, buvo Valstybės teatro akompaniatorius. 1931 m. lapkričio 3 d. Valstybės teatre debiutavo kaip simfoninio orkestro dirigentas, tais pačiais metais kartu su kitais pradėjo leisti žurnalą „Muzikos barai“, 1932 m. kartu su V.Bacevičiumi ir M.Budriūnu įkūrė Muzikos progresistų draugiją, rašė straipsnius, „Muzikos barų“ priede išleido savo dainų ir giesmių, dirgavo Lietuvos jaunimo sąjungos simfoniniam orkestrui.

Lietuvoje J.Kačinskas labiausiai buvo žinomas kaip dirigentas. Jis dirbo dirigentu Kauno operoje, vadovavo Kauno radiofono orkestrui (kartu su orkestru vėliau persikėlė į Vilnių), Vilniaus filharmonijos orkestrui, dirigavo Vilniaus operos trupės spektaklius. Dirbdamas Klaipėdoje, subūrė simfoninį orkestrą ir operos trupę. Jis propagavo lietuvių kompozitorių simfoninę muziką ir stebino gebėjimu diriguoti mintinai.

1932 m. rudenį Klaipėdos muzikos mokykloje pradėjo dėstyti privalomą fortepijoną ir kamerinį ansamblį, 1933 m. įkūrė ketvirtatonės muzikos teorijos ir choro dirigavimo klases, suorganizavo

styginių kvartetą (pats griežė altu), rengė koncertus, atgaivino simfoninį orkestrą, buvo kviečiamas diriguoti orkestrui Kaune.

J.Kačinskas vadovavo ir chorams: Klaipėdos darbininkų chorui, čekoslovakų chorui, talkino

2

S.Sodeikos vadovaujamam „Vaidilutės“ chorui, Giedotojų draugijos vyrų chorui. 1934 m. rudenį, simfoninį orkestrą ėmus globoti „Aukuro“ draugijai, J.Kačinsko iniciatyva Klaipėdos miesto teatre pastatyta G.Verdi opera „Traviata“ (1934 m.) bei Ch.Gounod opera „Faustas“ (1935 m.).

1936 m. surengti paskutiniai penki simfoninės muzikos koncertai. 1936 m. J.Kačinskas buvo pakviestas dirbti Valstybės teatro dirigentu-akompaniatoriumi, bet 1937 m. pradžioje šio darbo atsisakė ir vėl sugrįžo į Klaipėdą. Muzikos mokyklos direktorius J.Karosas jį paskyrė privalomo fortepijono dėstytoju ir vicedirektoriumi. J.Kačinskas akompanavo solistams, griežė įvairiuose instrumentiniuose ansambliuose, daug prisidėjo prie šio krašto chorų sąskrydžių ir dainų švenčių organizavimo.

J.Kačinskas daug rašė spaudoje muzikos klausimais, 1936 m. kartu su V.Jakubėnu ir V.Bacevičiumi Lietuvoje įkūrė Tarptautinės šiuolaikinės muzikos draugijos (SIMC – Société internationale pour le musique contemporaine) Lietuvos sekciją, kuri 1937 m. Paryžiuje vykusiame suvažiavime oficialiai buvo priimta į šią draugiją tikraja nare. 1937 m. J.Kačinskas kartu su V.Bacevičiumi pirmą kartą dalyvavo tarptautiniame muzikos festivalyje Paryžiuje, 1938 m. – Londone, o 1939 m. – Varšuvoje ir Krokovoje. Po 1940 m. draugija iširo, nes minėti kompozitoriai išvyko iš Lietuvos.

1938 m. rudenį J.Kačinskas persikėlė į Kauną ir iki 1940 m. vadovavo Radiofono simfoniniam orkestrui. 1940 m. dalis Kauno radiofono darbuotojų buvo perkelti į Vilnių, J.Kačinskas tapo Vilniaus radiofono, 1941–1943 m. – Vilniaus filharmonijos orkestro vadovu, dirigavo Rygos ir Talino simfoniniams orkestrams. Jo dėka daugiau nei tūkstantyje simfoninės ir vokalinės muzikos koncertų skambėjo ne tik klasikinė, bet ir visa tuo metu parašyta lietuvių simfoninė muzika.

1940–1944 m. J.Kačinskas dar ir dėstė Vilniaus muzikos mokykloje – privalomą fortepijoną, kamerinį ansamblį, simfoninį dirigavimą, vadovavo orkestrui ir chorui. Jo mokiniai buvo žinomi muzikai J.Navakauskas, B.Budriūnas, V.Žilius, A.Iičiukas, A.Mikulskis, J.Švedas, A.Šimkus, A.Kalinauskas, P.Bekeris, E.Pilypaitis, Valteris Banaitis ir kt. J.Kačinskas buvo pakviestas pirmininkauti Meno tarybai, buvo atkurtos Lietuvos muzikų draugijos pirmininko pavaduotojas.

1942–1944 m. J.Kačinskas dirigavo Vilniaus operai.

Patekęs į juoduosius komunistų sąrašus ir atsisakęs rašyti kantatą apie Staliną, 1944 m. J.Kačinskas emigravo ir kurį laiką praleido Čekoslovakijoje (Lednicoje), o 1945 m. persikėlė į Vokietiją, Landshuto lietuvių pabėgėlių stovyklą, paskui – į Augsburgą priemiestį Hochfeldą. J.Kačinskas aktyviai įsijungė į kultūrinį gyvenimą: akompanavo solistams, vargonininkavo bažnyčioje per lietuvių pamaldas, Augsburgė vadovavo mišriajam chorui ir simfoniniam orkestrui, rengė koncertus. Chorui iširus, su nedidele moterų vokaline grupe giedojo Hochfeldo Šv. Antano bažnyčioje, kur ir vargonininkavo. Karo peripetijose pražuvo beveik visos iki tol J.Kačinsko parašytos kompozicijos.

1949 m. pavasarį emigravęs į JAV ir apsigyvenęs Bostone, J.Kačinskas taip pat dirbo dirigento bei pedagogo darbą. Jis buvo aktyvus lietuvių bendruomenės muzikinio gyvenimo narys ir vienas iš nedaugelio mūsų emigrantų, sėkmingai tęsusių veiklą JAV. Iki 1997 m. su pertrauka J.Kačinskas vargonininkavo ir vadovavo chorui Šv. Petro lietuvių parapijoje. Šalia religinių kūrinių, choras uoliai propagavo lietuvių kompozitorių kūrybą, giedojo bažnyčiose ir nemažai koncertavo daugelyje JAV miestų, dalyvavo televizijos laidose bei įvairiuose tautiniuose renginiuose (1964 m. – Pasaulinės parodos Niujorke Lietuvių dienoje, 1961 m., 1966 m., 1971 m. – JAV ir Kanados lietuvių dainų šventėse Čikagoje).

Nuo 1958 m. J.Kačinskas kurį laiką vargonininkavo Šv. Jono Krikštytojo slovakų parapijoje netoli Čikagos (Whiting), vadovavo keliems parapijos chorams, Čikagos Lietuvių vyrų chorui, dirbo chormeisteriu Čikagos lietuvių operoje. Kurį laiką vargonininkavo ir vadovavo chorui Dangaus Vartų airių parapijoje, 1965–1968 m. buvo Bostono priemiesčio Veikfildo (Wakefield) amerikiečių choro „Polymnia“ dirigentas, dirigavo Niujorko, Vašingtono, Bostono, Brocktono ir Cambridžo simfoniniams orkestrams.

1960–1969 m. J.Kačinskas buvo Melroso simfoninio orkestro dirigentas, 1967–1986 m. – Bostono Berklio muzikos kolegijos (**Berklee** College of Music) kompozicijos ir dirigavimo dėstytojas, simfoninio orkestro ir choro vadovas, nuo 1985 m. – profesorius emeritas. J.Kačinsko rūpesčiu lietu-

3

vių kompozitorių muziką populiarino garsūs JAV simfoniniai orkestrai. 1962 m. J.Kačinskas dalyvavo Kultūros kongrese Čikagoje, 1963 m. religinės muzikos festivalyje Bostone, buvo 1964 m. Pasaulinės parodos Lietuvių dienoje Niujorke, 1961 ir 1966 m. – JAV ir Kanados lietuvių dainų švenčių dirigentas Čikagoje, surengė keletą autorinių koncertų (1967 m. ir 1987 m., 60-mečio ir 80-mečio progomis ir kt.).

1991 m. J.Kačinskas po daugelio metų aplankė tėvynę ir sulaukė vėlyvo pripažinimo. Tuo metu buvo atlikta nemažai jo kūrinių, išleista D.Petrauskaitės monografija „Jeronimas Kačinskas. Gyvenimas ir muzikinė veikla“ (1997 m.). 1982 m. kompozitorius apdovanotas JAV LB Kultūros tarybos premija, nuo 1989 m. jis – Lietuvos kompozitorių sąjungos garbės narys, 1991 m. apdovanotas Lietuvos nacionaline premija, 1991 m. J.Kačinskui suteiktas Klaipėdos miesto Garbės piliečio vardas ir chorinės bendrijos „Aukuras“ garbės nario vardas, Klaipėdos universiteto Menų fakulteto garbės profesoriaus vardas, Klaipėdos II-oji vaikų muzikos mokykla pavadinta Jeronimo Kačinsko vardu.

J.Kačinskas mirė 2005 m. rugsėjo 15 d. Bostone (JAV).

Kūryba. Sceniniai kūriniai: *Opera* „Juodasis laivas“ (1975 m.).

Kūriniai orkestrui: *Simfoninės poemos* „Giesmė į šviesą“ (1947 m.) ir „Atpirkimo misterija“ (1948–1956 m.), *Lento* simfoniniam orkestrui (1957 m.), 2 *Simfoninės fantazijos* (1940 ir 1960 m.), „Vilniaus siuita“ (1960 m.), „Transcendentinės išraiškos“ pučiamųjų orkestrui ir vargo-nams (1964 m.), *Koncertas* fleitai ir kameriniam orkestrui (1962 m.), *Penki etiudai kameriniam orkestrui* (Five Etudes for String Orchestra, 1988 m.) ir kt.

Instrumentiniai kūriniai. Kameriniai ansambliai: *Nonetas* pučiamiesiems ir styginiams (1931–1936 m.), *Septetas* pučiamiesiems, styginiams ir fortepijonui (1959 m.), *Sekstetas* fleitai, fortepijonui ir styginių kvartetui (1981 m.), *Fortepijoninis kvintetas* (1978 m.), *Kvintetas* mediniams pučiamiesiems ir valtornai (1961 m.), 4 *Styginių kvartetai* (1930, 1931, 1993 ir 1997 m.), 2 *Saksofonų kvartetai* (1967 ir 1975 m.), *Rapsodija* „Lietuvoje“ fleitai, smuikui, altui ir violončelei (1980 m.), *Trio* „Keturių miniatiūrų“ fleitai, klarnetui ir violončelei (1958 m.), *Kamerinė fantazija* (*Chamber Fantasy*) fleitai, fortepijonui ir styginių kvartetui (1981 m.), *Trio* fleitai, klarnetui ir altui (1980 m.), 2 *Trio* fleitai, klarnetui ir fagotui (1983, 1985 m.), 2 *Trio* smuikui, violončelei ir fortepijonui (1986 ir 1987 m.), *Sonata* smuikui ir fortepijonui (1974 m.), *Duo* smuikui ir violončelei (1990 m.), *Variacijos* klarnetui ir fortepijonui (1991 m.), „2000 m. Kristaus dangiškoji pasiuntinybė žmonėms“ varinių pučiamųjų ansambliui (2000 m.). **Fortepijonui:** „Atspindžiai“ (1957 m.); **Vargonams:** „Improvizacija“ (1968 m.), „Trumpa fantazija“ (1969 m.), „Kontrastai“ (1970 m.); **Smuikui:** *Introdukcija* ir *Toccata* (1977 m.). **Vokaliniai instrumentiniai:** *Oratorija* „Saulės giesmė“ (1982 m.), *Kantatos* „Ateities giesmė“ (1986 m.) ir *Deus qui inter* (1983 m.), *Siuita-kantata* „Baltija“ (1993 m.), *Kantatinos Credo* (1999 m.) ir *Lucis Creator optime* (2001 m.); 6 Mišios (1945, 1951, 1965, 1966, 1995 ir 1996 m.), tarp jų *Missa in Honorem Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis* (1951 m., skirtos karaliaus Mindaugo krikšto 700 metų sukakčiai), *Missa brevis* vyrų chorui, *Te Deum laudamus*, „Mišios Šventosios Dvasios garbei“, „Mišios Švenčiausiosios Jėzaus Širdies garbei“ ir kt., giesmės, motetai, solo ir choro dainos („Pjovėjas“, „Beržas“, „Per girias“, „Rauda“, „Žvangučiai“, „Kelionės daina“, „Vidurnakčio tyla“, „Didis, Galingas“, „Ave Maria“, „Gimimo giesmė“, „Malda“, „Sanctus“, „Rex Christe“, „Neapleisk mūsų“, „Šventa naktis“ ir kt.).

II. DOKUMENTŲ SUTVARKYMAS

Bendrosios žinios apie fondo dokumentus

Jeronimo Kačinsko dokumentai gauti iš kompozitoriaus Felikso Bajoro 1989-03-21 aktu, 2013-01-04 aktu Nr. 4, iš Danutės Petrauskaitės 1996-11-28 aktu bei iš Liucijos Jankovskajos 2009-06-18 aktu Nr. A2-19. Anksčiau sutvarkyti dokumentai 2013-03-13 aktu Nr.R3-18 perkelti iš F. 193 į naujai sudarytą J.Kačinsko fondą.

Fondo dokumentų chronologinės ribos 1947–1991 m.
Fondas dar gali būti papildytas.
Prieėjimas prie dokumentų nėra ribojamas.

4

Kūrybos ir veiklos bylų apyrašas Nr.1

Į Kūrybos ir veiklos bylų apyrašą Nr.1 2013 m. įrašyta 17 (septyniolika) apskaitos vienetų nuo Nr. 1 iki Nr. 17 – muzikos kūrinių rankraščiai, biografiniai dokumentai, kurių chronologinės ribos 1947–1991 m.

Dokumentų tvarkymo ir apskaitos
skyriaus vyriausioji archyvistė

Virginija Kunigėlytė

**JERONIMO KAČINSKO FONDO NR. 755
KŪRYBOS IR VEIKLOS BYLŲ APYRAŠO NR. 1
BYLŲ SISTEMINIMO SCHEMA IR RODYKLĖ**

1. JERONIMO KAČINSKO KŪRYBOS DOKUMENTAI

1.1. VOKALINIAI INSTRUMENTINIAI KŪRINIAI

1-5

1.2. SIMFONINIAI KŪRINIAI

6-8

1.3. INSTRUMENTINIAI KŪRINIAI

9-16

2. JERONIMO KAČINSKO BIOGRAFINIAI DOKUMENTAI

17

FONDAS NR. 755

JERONIMAS KAČINSKAS

KŪRYBOS IR VEIKLOS BYLŲ APYRAŠAS NR. 1

Eilės Nr.	Apskaitos vieneto antraštė	Pagaminimo būdas, kalba	Chronologinės ribos (data)	Apimtis	Pastabos
1	2	3	4	5	6

**1. JERONIMO KAČINSKO
KŪRYBOS DOKUMENTAI**

1.1. VOKALINIAI INSTRUMENTINIAI KŪRINIAI

1	„Missa in Honorem Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis“ (Mišios skirtos karaliaus Mindaugo krikšto 700 metų sukakčiai). Sopranui, altui, tenorui, bosui, mišriam chorui, vargonams ir varinių pučiamųjų ansamblui. Partitūra. Leidinys	Spaudinys	1952 m.	37	Kūrinys sukurtas 1950–1951 m. Leidinys išleistas Gregorian institute of Toledo 2, Ohio, JAV
2	„Paslaptis“ (K.Grigaitytės ž.), „Nerimas“ (L.Andriekaus ž.), „Aušra“ (K.Bradūno ž.). <i>Triptikas</i> sopranui ir simfoniniam orkestrui. Partitūra	Autografo kopija	1968 m.	33	
3	„Saulės giesmė“ (Pranciškaus Asyžiečio ž., vertė S.Santvaras, 2 variantai). <i>Oratorija</i> sopranui, baritonui, mišriam chorui, fortepijonui (vargonams) arba kameriniam orkestrui. Partitūra	Autografo kopija	1981–1982 m.	32	
4	„Ateities giesmė“ (B.Brazdžionio ž., 3 egz.). <i>Kantata</i> sopranui, bosui, mišriam chorui ir simfoniniam orkestrui. Partitūra	Autografas, autografo kopija	1986 m.	96	
5	„Išjos Sūnus“ (lietuvių liaudies ž.). Balsui, fleitai, trims miško ragams ir fortepijonui. Klavyras	Autografo kopija	1987 m.	8	Yra miško ragų (Horns in F) partijos

1	2	3	4	5	6

1.2. SIMFONINIAI KŪRINIAI

6	<i>Lento</i> , „Giesmė į šviesą“, (2 egz.). <i>Diptikas</i> simfoniniam orkestrui. Partitūra	Autografo kopija	1947–1957 m.	50	
7	„Atpirkimo misterija“. <i>Simfoninė poema</i> . Partitūra	Autografo kopija	1948–1956 m.	77	
8	„Vilniaus siuita“: „Senoji pilis“, „Neris ir Vilnelė“. Simfoniniam orkestrui. Partitūra	Autografo kopija	1960 m.	48	

1.3. INSTRUMENTINIAI KŪRINIAI

9	„Atspindžiai“. Fortepijonui	Fotokopija	1957 m.	19	
10	<i>Septetas</i> (2 egz.). Klarinetui, fagotui, valtornai, smuikui, altui, violončelei ir fortepijonui. Partitūra	Autografo kopija	1959 m.	146	
11	<i>Saksofonų kvartetas</i> . (2 egz.). Partitūra	Autografo kopija	[1967–1975] m.	25	
12	<i>Sonata</i> . Smuikui ir fortepijonui	Autografas, autografo kopija	1974 m.	35	Yra smuiko partija
13	<i>Introdukcija</i> ir <i>Toccata</i> (2 egz.). Smuikui solo	Autografo kopija	1977 m.	9	
14	<i>Kvintetas</i> . Fortepijonui ir styginių kvartetui. Partitūra	Autografo kopija	1978 m.	51	
15	<i>Kamerinė fantazija</i> (Chamber Fantasy). Fleitai, fortepijonui ir styginių kvartetui. Partitūra	Autografo kopija	1981 m.	9	
16	<i>Penki etiudai kameriniam orkestrui</i> (Five Etudes for String Orchestra). Partitūra	Autografo kopija	1988 m.	19	

1	2	3	4	5	6

2. JERONIMO KAČINSKO BIO- GRAFINIAI DOKUMENTAI

17	J.Kačinsko – Lietuvos kompozitorių sąjungos garbės nario – dokumentai (sutikimas tapti šios sąjungos garbės nariu, laišakai J.Andrejevui, Lietuvos kompozitorių sąjungos Valdybos posėdžio protokolo išrašas, raštas, J.Kačinsko biografija ir kt. dokumentai Lietuvos Respublikos Nacionalinių premijų komitetui dėl Nacionalinės premijos paskyrimo J.Kačinskui ir kt.)	1989-07-06 1991-09-07	30	Yra paties J.Kačinsko sudarytas kūrinių sąrašas, G.Gapšio keleto J.Kačinsko dainų komentarų

Įrašyta 17 (septyniolika) apskaitos vienetų nuo Nr. 1 iki Nr. 17. Iš viso apyraše įrašyta 17 (septyniolika) apskaitos vienetų.

Lietuvos literatūros ir meno archyvo
dokumentų tvarkymo ir apskaitos
skyriaus vyriausioji archyvistė

Eleonora Virginija Kunigėlytė

Tvirtinu įrašytus apskaitos vienetus.
Lietuvos literatūros ir meno archyvo
direktorė
2013-04-

Vida Šimėnaitė

Lietuvos literatūros ir meno archyvo
Dokumentų ekspertų komisijos pirmininkė

Alvyda Steponavičiūtė
2013-04-10